

maa paany henwise til, at Lovforslaget, som jeg forøvrigt maa antage rimeligviis er blevet forhandlet med Finanzministeren, allerede borttager en Indtægt fra Statskassen, nemlig Indtægten af de hidtil brugelige Bevillinger paa Landet, og at Kjøbstæderne ere anderledes og ugunstigere stillede med Hensyn til Kjendelsen af Næringsbeviserne end Landet, idet denne i Kjøbstæderne i Virkeligheden kun tilfalder dem halvt. Jeg synes derfor, at man, da den foreslaaede nye Lov dog ialtsald ikke paa nogen Maade kan antages at ville blive til Gavn for Kjøbstæderne, nok ved denne Leilighed kunde give dem en lille Erstatning som den nævnte for det Tab, som de lide, og jeg veed, som tilbligere yttret, at der netop fra flere Sider næres et varmt Duffe om at see hele Afgiften af Brændeviinshandel i Kjøbstæderne tillagt Kæmmerkasserne.

Fischer: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg troer, at det i de store Træk idetmindste er vel egnet til at afhjælpe een af Manglerne ved Næringsloven. Det var en Mangel, og det var tillige en Inconseqventis ved Næringsloven, da den blev vedtagen, at den vedligeholdte Bevillingsvæsenet med Hensyn til Brændeviinshandelen; det var Hensynet til at forebygge, at Nydelsen af Brændeviin misbrugtes af Landboerne, som dengang bevægede til at fastholde den Bestemmelse. Nu er det mig kjært at høre, at man er rede til at opgive den, idet man troer, at Landboerne lige saa vel som Kjøbstædernes i dette Punkt ere istand til at raade sig selv. Det er mig ogsaa kjært, at den høttærede Indenrigsminister ikke har ventet med at forelægge Lovudkastet af Hensyn til den foreslaaede Revision af Næringsloven; thi jeg frygter for, at det vil have lange Udfigter med denne Revision. Hvorvidt er man kommen? Man har holdt Møde i Kjøbstæderne for at overveie, hvad det var, man vilde, og man har forenet sig om at henvende sig til Indenrigsministeren for at faae nedsat en Commission, hvis Opgave det vilde være at udfinde det, som man vilde; thi man har i Kjøbstæderne ikke nogen klar Forestilling om, hvad man vil gjøre. Naar Sagen ikke er rykket

videre frem, er der ikke Anledning for Rigsdagen til derefter at udsætte en gavnlig Reform. Det, der bringer mig til at lægge en særegen Vægt paa dette Lovudkast, er allerede berørt af det ærede Medlem for 3die Kred (Tobiesen). Han talte nemlig om den Vigtighed, det havde for Handlende at kunne faae Bevilling til at handle med Brændeviin; men jeg er ikke ganske enig med ham i den Maade, hvorpaa han stillede Sagen. Det er efter min Erfaring ikke blot den Indtægt, der fremkommer for en Handlende paa Landet af selve Brændeviinshandelen, hvorpaa det kommer an, men det, hvorpaa det kommer an, er at stille Alle under lige Vilkaar paa de Handelspladse, der ere ved at fremblomstre paa Landet, der ved, at de Alle ere lige berettigede til at handle med Brændeviin. Naar en Handelsplads er ved at danne sig — og saadanne Tilfælde foreligge flere Steder paa Landet — saa ønske jo flere at ned sætte sig der, og Egnen er vel tjent med, at der kommer flere; men, dersom nu Brændeviinshandelen gives til en Enkelt af disse, saa faaer han et saa stort Forspring for de Dvrtige, at en virkelig Concurrence der ved er gjort umulig. Det er en meget stor og væsentlig Ulempe, der vil hæves ved det foreliggende Lovudkast; thi, er der Trang til et Brændeviinsudsalg paa et Sted, hvor en Handelsplads er ved at danne sig, saa vil Bevilling i Almindelighed blive givet til En, medens der er flere, som ønske at faae den, og i Concurrencen er det af stor Betydning, at Alle blive stillede lige. — Det er i Lovforslaget foreslaaet at sætte Kjendelsen til 150 Rd. Det er i mine Tanker noget høit; jeg vilde ikke have nogen Betænkelse ved at tage et noget lavere Tal, og skulde man ville gaae ind derpaa, saa vilde jeg paa den anden Side finde det rigtigt, at man i § 3 hævede Minimum af de to Satser, der ere opførte der. Der er nemlig i § 3 sat for Gæstgiveri en Afgift af 10 til 50 Rd. og for anden Beværtningsnæring 20 til 100 Rd. Det vil vistnok findes, at paa de allerfleste Steder bestemmes Afgiften til den allerlaveste Satz eller dog meget nær ved den. Jeg troer derfor, det kan være rigtigt at ned sætte Kjendelsen i § 2 og derimod forhøie den laveste Grændse